

VLADIMIR PAVIĆ

ELŐÉRTETEK

I.

*Azt mondjuk: Halál
S az életre gondolunk
Hervadt virág néz a szemünkbe
Mintha mondani akarna valamit
Pedig halott.
Savanyú tavasz vonul a vérünkbe
Szenvedélyesen mámorosít
Acélos erőre vágyunk
De mámorosak vagyunk és a füvekkel kelünk
Mint az öregek a halál küszöbén.*

II.

*Csak még egy tavaszt ha megérnék
Akár mint madár vagy eperfa
Senki sem irigyelne
Szeret engem a kő és az éhség
Szeret engem a határ s a hold
Ha a tenyeremen kis patak eredne
S kirügyeznének az ujjaim
Hogy meggyökeresedjek és kilombosodjak
Hogy élő ember legyek
Álommal és valósággal a tekintetemben...*

CIPRUS

*Itt vagyunk
mi hárman.*

Te, én és a halál.

*Nézem
és érzem:
Az idő hamuja hull.*

*És mi elszürkülünk
a tenger csodájába
elmerülve.*

*Hullám hullám után
születik
és meghal.*